

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

LVI. De Congregatione Gallicana S. Rufi ampliſſima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Rectores suarum Ecclesiarum praevidendi postula-
bantur, ita etiam clerici regulariter reformati per
hunc venerabilem virum sanctum Iuonem. Quarto
habes hinc etiam zelum feruentissimum huius
sancti viri in dignitate suorum clericorum more
alterius Augustini, aduersus conculentos ordinem
canonicum acerrime defendenda. Ne autem ex-
istimes, illum Carnotensium canonicorum curam
incumbentem, suorum Beluacensium sollicitu-
dinem neglexisse, lege aliam illius epistolam, quam
ex Episcopatu Carnotensi scribit ad Mansuetum
Remorum Archiepiscopum, in qua inter alia haec
habet: Quam ex breui lupor in incuriosis aggraua-
ta sit Beluacensis Ecclesia, non est necessarium vestram
dote prudentiam; sed quia illa me genuit, & funda-
mentum Religionis in me posuit, cum illa informat, non
possum non infirmari. & rursus in alia ad suos cano-
nicos Beluacenses: Praesens animo, corpore vero ab-
sens exopto, & exhortor, ut pacem sellemus, & sancti-
moniam, haec vouisti, haec debetis, haec exhibeat magis:
per haec bono odore distingo, qui haec tunc a vobis processit,
& salvitates Ecclesiae vestrae multiplicabit, & de vir-
tute in virtutem ut filij pacis, in pace in idipsum dor-
mient.

IV. Quinto colligitur etiam ex supradictis episto-
lis, quam ob causam beatus Iuo, etiam nullius
certa congregationis autor fuerit, sed solum Bel-
uacensem S. Quintini praeposituram, & aliam in
suo Episcopatu canonicas reformauerit, dicatur
nihilominus canonice ordinis in Ecclesia Galli-
cana restaurator, id namque duplici ratione ve-
rissimè dicitur. Et primò quidem, quia quemad-
modum Episcopi Africani videntes clerum Hip-
ponensem à D. Augustino reformatum, eius ex-
emplo certatim suas Ecclesias regulariter insti-
tuere ceperunt, vnde reformatio per B. Augu-
stinum Hippone inchoata, breui per omnes Af-
ricam, ac etiam aliarum Regionum prouincias
obuenit: ita exemplo beatissimi Patris Iuonis Ep-
iscopis, etiam alij Praelati Galliarum suos clericos
iuxta normam antiquae disciplinae canonicae in-
stituere, seu potius restituere ceperunt. Secundo
quia quemadmodum clerici à B. Augustino insti-
tuti ad cathedras, & alias inferiores Ecclesias
assumpti, ipsi quoque in suis Ecclesijs canonicos
regulariter videntes instituere ceperunt: ita ele-
rici per S. Iuonem reformati, ipsi quoque alias
Ecclesias reformare ceperunt.

Hinc demum colligitur, vnde Ioaehimi error
corrigitur, qui alij errandi occasio exitit, asse-
rentibus, canonicos regulares, qui nunc sunt in
Gallijs vel in Italia, non esse de illis à sanctis Apo-
stolis institutis, & per B. Augustinum, & alios Ep-
iscopos reformatis, & olim in cathedralibus exi-
stentibus, sed longè postea per B. Arnulphum Ep-
iscopum Lugdunensem institutos, & ab illis prior-
ibus diuersos: & de istis posterioribus loqui sa-
eros canones, & Benedictum XII. in Bulla Gene-

ralis Reformationis, quod dixerit Emanuel Rod-
driquez tom. 1. quaestionum Regularium, quaest. 1.
art. 1. & ante illum Hieronymus Romano ab eo-
dem relatus, & autor supplementi Chroniconum
lib. 12. sub anno 1106. & 1107. & Antonium Maria
Galleus in Allegationibus pro monachis Cal-
siniensibus pag. 151. num. 31. & Ioannes Marquet
Eremita Augulienensis supra cap. 2. Relatus. Erant
enim primò, dicit inquit canonicos regulares, qui
nunc sunt in Gallijs, originem habuisse anato-
cum saltem dicere debuisset, originem habuisse
circa annum 1080. ante quod tempus iam B. Iuo
suam Ecclesiam reformauerat. Secundo cum iam
canonicos regulares in Gallijs, & in Italia à B.
Arnulpho ceptis, cum antea existerent in Gal-
lijs canonici per B. Iuonem reformati, & alij de
quibus supra in progressu dictum est, ac etiam in
Italia. Tertio cum inquit, istos, qui nunc sunt, esse
alterius rationis ab antiquis Cathedralibus, cum
lus canonicum, & S. Concilia, & signanter littere
Benedicti XII. indistincte de omnibus loquan-
tur, & omnes illos eiusdem naturae, ac instituti
supponant. Sed de his supra cap. 2. dictum est, &
inferius etiam cap. 68. aliquid addemus.

CAPVT QVINQVAGESI-
MVM SEXTVM.

De Congregatione Gallicana ca-
nonicorum Regularium san-
cti Rusi nuncupata.

Dicturus de antiqua & prae-
dicta congregatione cano-
nicorum sancti Rusi nuncupata,
priusquam de illius primò
dijs, & procuru eiusdem,
nonnullis scribentium er-
roribus circa illius originem,
tempus, & locum primariae institutionis, ac etiam
institutorem relegendos, & rescilendos neces-
sarium existimaui. nam omnes ferè quotquot de
haec ipsa congregatione scripserunt, vultu-
quum Prophetam Ioaehimum secutos, vel circa
illius autorem, vel circa titulum, vel locum, vel
tempus institutionis, vel tandem circa ipsam in-
stitutum hallucinatos, & deceptos inueni.

Primus autem scribentium error circa hanc
congregationem fuit illorum, qui crediderunt, se-
lā ab autore S. Rusi nuncupatam, cum res veritas
sit, non ab autore sic dictam, sed ab Ecclesia,
in qua prima ipsius fundamenta sunt constituta,
quae fuit Ecclesia S. Rusi iuxta ciuitatem Auenio-
nensem, vbi B. Rusi Christi discipul, & primi-
lius ciuitatis Apostoli, & Episcopi sacra pignora
quieuerunt, ut statim ostendemus.
Secundus error ferè communis fuit illorum, qui

crediderunt, locum primarium illius institutio-
nis fuisse prope ciuitatem Valentiam in Delphi-
nae: nam secundum rei veritatem is locus non
fuit Ecclesia S. Rusi iuxta Valentiam, sed iuxta
ciuitatem Auenionensem, haec circa annum Do-
nato suo primo illo monasterio apud Auenio-
nem per Haecicos Albigenes vastato, & euer-
sio: quosdam Valentiam commigrantes, ibique no-
uam Ecclesiam sub titulo S. Rusi excitantes con-
stituerunt, eandem Ecclesiam in caput vniuersale
congregationis egerunt. Quod & Renatus Chop-
pinus in suo Monastico lib. 2. tit. 1. §. 20. notauit,
& ibi euidenter ostendunt littere Paschalis II. ad
Quilbertum Abbatem anno 1115. sub hac forma
directae: *Quibus Episcopi seruu seruuorum Dei dile-
ctissimi dilectissimi abbatis canonice S. Rusi, qua in Epi-
scopatu Auenionensi est, quaeque successibus regulari-
ter instituta est, per peruenit. Religiosis desiderijs dignè
esse iudicem praebere assensum, ut fideles deuotio ceterum
sacrosanctum, ut prouideat deuotione tua praebitis
alibus, B. Rusi Ecclesiam, cui Deo autore praesides, cum
omnibus ad ipsam pertinentibus sub tutela apostoli-
ca te totè excipias etc.*

Tertius error etiam communis fuit illorum,
qui dixerunt cum eodem Abbate Ioaehimo hanc
congregationem anno 1100. vel postea instituta.
causante autem hic error ex litteris Urbani II.
anno 1097. ad Abbatem S. Rusi directis, quarum
meminit Renatus Choppinus loco proxime al-
legato, ac etiam Innocentius VIII. in privilegio
eodem congregationi factò, & statim subiungen-
do, quibus litteris ipse Urbanus monasterium S.
Rusi magnè tunc laude sanctitatis ecclesiae in signi-
prijlegio communitur, quas litteras Ioannes
Mabillon lib. 1. Venatorij cap. 2. in principio &
cap. 2. dicti suo tempore in Archivo S. Rusi Va-
lentiae extulit, ut ab eius loci canonicis acceper-
at: easque magna ex parte referre directae sunt
Adalberto Abbati, & fratribus illius vitam cano-
nicam professis, quibus institutionem canonicam
in illius locis extulit, illorum institutum pro-
hibere, & distinctè prohibere, ne cui liceat illum statum
conuersionis, aut in tota terrarum partibus fra-
tribus extulit, ut plures Ecclesiae vestri saporem dulcedi-
tatem inueniant in alterum commutare.

Quartus error pariter communis fuit circa il-
los autorem, quem alij fecerunt quemdam B. Ar-
nulphum Episcopum Lugdunensem, alij B. Ru-
sini Episcopum Auenionensem, alij Arnulphum
non Rusi confudentes, aut Arnulphum Aue-
nionensem, aut Rusum Lugdunensem Episcopum
asserentes, quae omnia illorum pace diuinando,
vixis errando dixerunt. Primò quia huius Rusi,
sive Arnulphi, qui dicitur congregationis autor
fuisse, nulla apud canonicos dicitur congrega-
tionis, sive ex vetustis illorum monumentis, sive
ex eorum traditione noticia habetur. Secundo
quia praeter B. Rusum Christi Domini discipu-
lum, & primum Auenionensem Episcopum nul-

erroredicunt, locum primarium illius institutio-
nis fuisse prope ciuitatem Valentiam in Delphi-
one: nam secundum rei veritatem is locus non
fuit Ecclesia S. Rufi iuxta Valentiam, sed iuxta
ciuitatem Auenionensem, licet circa annum Do-
mini 1110. primo illo monasterio apud Auenio-
nem per Hereticos Albigenes vastato, & euer-
so, canonici Valentiam commigrantes, ibiq; no-
uam Ecclesiam sub titulo S. Rufi excitantes con-
stituerint, eundem Ecclesiam in caput vniuersale
cōgregationis erigentes. Quod & Renatus Chop-
pinus in suo Monastico lib. 2. tit. 1. §. 20. notauit,
& facti eundem ostendunt literæ Paschalis II. ad
Odonem Abbatem anno 1115. sub hac forma
scriptæ: *Abbas Episcopus seruus seruorum Dei dile-
ctissimus Odo abbas canonice S. Rufi, que in Epi-
scopatu Auenionensi est, cuius que successoribus regulari-
ter instituta in perpetuum. Religiosis desiderijs dignū
est scilicet prebere assensum, ut fideles deuotio celebrem
habeat officium, ut prouida nos deuotione tuis precibus
abbas, & S. Rufi Ecclesiam, cui Deo autore præsidet, cum
omnino ad ipsam pertinentibus sub tutelam Apostolica
sedis exquiras etc.*

Tertius error etiam communis fuit illorum,
qui dixerunt eum eodem Abbate Ioa chimo hæc
congregationem anno 1100. vel postea instituta.
quod tunc autem hic error ex literis Urbani II.
anno 1091. ad Abbatem S. Rufi directis, quarū
memoria Renatus Choppinus loco proxime al-
legat, ac etiam Innocentius VIII. in privilegio
eodem congregationi facto, & statim subiungen-
do, quibus literis ipse Urbanus monasterium S.
Rufi magnæ laude sanctitatis celebre in signi
privilegio communitur, quas literas Ioannes
Mabillonius lib. 1. Venatorij cap. 2. in principio &
cap. 9. dictis suo tempore in Archivio S. Rufi Va-
lentis extitisse, vtab eius loci canonicis acceper-
unt: eaque magna ex parte refert. directæ sunt
Adalberto Abbati, & fratribus illius vitam cano-
nicam professis, quibus institutionem canonicā
inter laudibus extollit, illorum institutum pro-
bat, & districte prohibet, ne cui liceat illum statū
cassum, inquit, rursus in tot terrarum partibus fra-
gisse, cuius ut in plures Ecclesie vestri saperis dulcedi-
nerentur, ut in alterum commutare.

Quartus error pariter communis fuit circa il-
lus auctorem, quem alij fecerunt quendam B. Ar-
nulphum Episcopum Lugdunensem, alij B. Ru-
fium Episcopum Auenionensem, alij Arnulphū
cum Rulo confudentes, aut Arnulphum Aue-
nionensem, aut Rufum Lugdunensem Episcopū
esse, quæ omnia illorum pace diuinando,
vix errant dixerunt. Primò quia huius Rufi,
sive Arnulphi, qui dicte congregationis autor
fingitur, nulla apud canonicos dicte congrega-
tionis, siue ex vetustis illorum monumentis, siue
ex maiorum traditione notitia habetur. Secundo
quia præter B. Rufum Christi Domini discipu-
lum, & primum Auenionensem Episcopum nul-

lus Rufus siue Arnulphus in Catalogo Episco-
porum Auenionensium, aut etiam Lugdunen-
sium notatus reperitur, saltem ab anno 1000. vsq;
ad 1200. Scio quidem memorari à Trithemio in
Hirsburgia sub anno 1128. necnon à Platina in vita
Honorij II. quendam Arnulphum, quem ferunt
ex Gallijs in Italiam descendisse, per omnes ciui-
tates discurrerentem, vitæ exaggerantem, populos
ad penitentiam hortantem, & demum Romæ,
quod luxum, & scandala clericorum vehemen-
tius obiurgaret, clam sublatum, nec tanti sceleris
autores inueniri potuisse. Verum esse ille de con-
gregatione S. Rufi prodierit, tamen Lugdunen-
sis, aut etiam Auenionensis Episcopus esse non
potuit, vt legenti Catalogos Episcoporum dicta-
rum Ecclesiarum planum erit, sed nec etiam pri-
mus fundator eiusdem congregationis, quæ an-
tea illius inenubula celebri iam fama coru-
scabat.

Quintus error est nonnullorum asserentium,
canonicos dicte congregationis non esse verè de
illis à D. Augustino, & à sanctis Apostolis institutis,
qui error ex superius dictis manet refutatus,
& ex statim dicendis clarius adhuc patet.

Vera itaq; prædicte congregationis institu-
tio, diu multoq; labore conquisita, tandēq;
diligentia Reuerendissimi Patris Domini Gulielmi
Emanuelis de La Fcy Abbatis Generalis ex
antiquis tabularijs accepta, & ad me nuper trans-
missa hæc est. Cum circa annum nostræ salutis
1000. cathedrales S. Marie Auenionensis cano-
nici, quos ab illorum institutione vsque ad Iulij
Pape II. tempora regulares fuisse, superius osten-
dimus, canonicæ disciplinæ iugum, & vitæ com-
munis vinculum soluere, & abijcere cœpissent,
quatuor ex illis pietate, & religione præstantio-
res, grauitèr admodum ferentes, disciplinam re-
gulari in eorum conuentu relaxari, à conuo-
cato capitulo Ecclesiam quandam persequam
S. Rufi ciuitati propinquam sibi concedi postu-
lauerunt, & ab eodem venerando capitulo cum
terra eidem adiacente obtinuerunt. Condeban-
tur in illa B. Rufi reliquæ, quem Simonis Cire-
ncijs filium, de quo apud Marcum cap. 15. quem-
que D. Paulus ad Romanos 16. salutari, extitisse,
totius provincie antiquæ, & constans est traditio:
ferunt enim illū cū Magdalena, Martha, & Lazaro
quadruidano resuscitato, Maximino, Trophimo
& alijs à Iudæis nauigio sine velis, & remis ad nau-
fragiū manifestum expostis, Deo duce ad littora
Massiliensiu appulisse, primūq; Auenionensibus
verbū salutis annunciaffe, & illius ciuitatis Epif-
copū ordinatū, cui tandē corpus in dicta Eccle-
sia sepulturā acceperit iuxta quam Ecclesiā præ-
dicti canonici se in vnum propositū colligentes,
suos mores ad exemplar vitæ canonicorum Apo-
stolicorum nascentis Ecclesie reformantes, in hu-
militate spiritus, & paupertate profunda cū om-
ni pietate primum huius sancte cōgregationis la-

II.

ar de antiqua, & præ-
congregatione cano-
in sancti Rufi monachos,
usquam de illis primis
, & procurari cōstitim,
nullos scriberentur
es circa illius origines,
aria institutionis cano-
os, & reuelandos neces-
omnes ferè quocumq;
scripsisse repertū, vnde
chimum fecerit, vel circa
titulum, vel locum, vel
et tandem circa ipsam
& deceptos inueni.
entium error circa hæc
orum, qui crediderunt
uncupatam, cum res pro-
dictam, sed ab Ecclesia
damenta sunt constituta,
si iuxta ciuitatem Auenio-
rilli discipuli, & primus
& Episcopi iuxta paginam
ostendemus.
communis fuit illorum

quod regulam suam agnoscere, ac seculo abrenunciare
vult, & in laicos seu clericos seculariter viuentes ad
excommunicationem suscipere, & ad diuina officia, nisi forsan
excommunicati fuerint, admittere illum Episcopi, vel
Episcopi contra eum prohiberet, nullique etiam eo-
rum in eum uisum, sine Romani Pontificis, vel Legati
eius mandatis, eos vel eorum Ecclesiam interdico, vel
excommunicatione subiugere, aut iudicio praeiudicare, ac
omnia, quae eum a praesata Urbano praedecessore suo con-
cessa, & privilegia confirmata erant, etiam concessis, &
conferantur.

Decretum reuelanda memoria Paschalis Papa II. etiam
praedecessor noster sepulchrum eiusdem Ecclesiae, ac alio-
rum locorum ad ipsam pertinentium, liberam esse, & e-
piscopalis iuris seque, nisi excommunicati fuerint, aut
interdicti, nullum obstruere. Quodque nulli omnino Ar-
chiepiscopi, vel Episcopi, nec alicui hominum liceret, in
sua Ecclesia relictas exactiones facere, possessiones, vel
bona ipsorum auferre, vel ablati retinere, minuire, seu
quolibet modo fatigare, sed omnia conferuari de-
bere sua iustitia, & iustitia.

In praesentibus praememor. Innocentius Papa III. etiam
praedecessor noster statuit, ut possessiones, & bona,
quae ad eam Ecclesiam possidebant, & extunc in futurum
ad ipsam spectarent, firma esse, & nunquam successores, & illi-
cuius per manerent: eisdemque Abbati, & Fratribus, ac
suis successoribus indultis, ut agrorum, quas proprijs manibus
aut fratribus colebant, seu de nutrimento anima-
lium eorundem nulli ab ipsis decimas exigere, vel ex-
taxare praesumeret. Et ut cum generale interdictionum
interdictione, aut interdicti, non pulsati campanis, suppressa
tota diuina officia celebrare, & prohibere possessorum dicti
interdictione ab eo discernerent, nec non discernerent sine con-
sentu quoniam literarum cautione retineri. Decretum
etiam, ut nulli liceret, in eorum Ecclesia indebitas,
& non traditiones imponere, possessiones, vel bona
auferre, vel ablati retinere, minuire, seu quibuslibet
restituere fatigare, salua sedis Apostolicae autori-
tate. Pro eo quod quilibet, & postea per alias literas
statuit, ut abbas, & Fratres praedicti, ac Canonici
eiusdem, qui in Ecclesia eius subditis commorabantur,
liberum potestatem sanctuam, consecrationis altarium, seu
habitationis, & administrationis clericorum, qui ad sacros or-
dines fuerant promouendi, a Diocesano suscipere, &
Episcopi huiusmodi faceret, & gratiam, atque communitio-
nem Apostolicae sedis haberet, & illa eis gratis, & ab-
sque praesentate vellet exhibere. Alioquin liceret eis, quae-
cumque velent, Caribolico adne Antistitem, qui auto-
ritate Apostolica tu, quae possiderent, indulgeret.

Decretum vero sanctae memoriae Innocentius Papa IV.
similiter praedecessor noster Abbati, & Conuentui praesatae
Ecclesiae de beneficijs, vel Ecclesiae ad eorum colla-
tionem spectantibus, seu de personibus annuis super
praesentibus eorundem per literas Apostolicas, nisi certo
modo praenotari possit, etiam indulsit.

In praesentibus bene memor. Clemens etiam IV. eidem
Abbati, & Conuentui auctoritate praedicta indulsit, ut

ipsi communiter, vel distansim, seu aliqui ipsius monaste-
rii Canonici, vel Conuentus visibiles sub obedientia Ab-
batu praesati commorantur, per literas Apostolicas euocari
ad iudicium non possit, nisi forsan in dictis literis de mona-
sterio, & indulto huiusmodi facta foret mentio specialis.

Facilius vero record. Alexander Papa IV. etiam praedecessor
noster eidem Abbati, & Conuentui, ut abbas
ipsius monasterij, ac Priors prioratum illi subiecto, &
Canonici eorundem, qui essent pro tempore, sicut e-
lim consueuerant, ita ex tunc in posterum auderent con-
fessiones eorum, qui in monasterio, & prioratibus com-
morarentur, eorum se iuris deputati, & etiam paupe-
rum consuetudinem ad hospitale monasterij memorati, ac
eius iniungerent penitentiam pro commissis.

Recordanda autem memoria Alexander III. & Lucius
etiam III. ac Celestinus III. etiam Romani Pontifices
praedecessores nostri praesati Abbati, & Conuentui aucto-
ritate praesata indulsit, ut si quando eorum in paro-
chiales Ecclesias, in quibus tres, vel quatuor Canonici
morari faciebant, vacare contingeret, liceret eis unum
ex Fratribus eorum Canonici eligere, & Episcopo praesentare,
a quo curam recipiens animarum, Episcopo de
spiritualibus, ac eisdem Abbati, & Conuentui de tem-
poralibus, & Ordinis obseruantia deberet respondere.

In praesentibus memoria Celestinus III. etiam praedecessor
noster statuit, ut nulli omnino liceret decimas ad
eorum, vel parochialium Ecclesiarum suarum ius perti-
nentium emere, vel eas illicite usurpare, indulsit, eis,
ut nemo in eorum, vel aliorum ad ius eorum pertinentium
Ecclesiarum, parochialium, & sine ipsorum, & Episcopi dice-
cesani assensu Ecclesiam, vel Oratorium adificare praesumeret.

Ac postea bon. mem. Alexander Papa III. similiter
praedecessor noster Abbati, & Fratribus eisdem, ut noua-
liam, & eorum, quae proprijs manibus ac sumptibus cole-
bant, & de nutrimento suorum animalium nulli ab
ipsis decimas, vel primitias exigere auderet. Quodque
dicto Abbati, & suis successoribus liceret eorum Canonicos,
cum Episcopi opportunitatem non haberent, consu-
tare, gratiose per quasdam concessis, & per alias suas li-
teras imbutis, ut nullus Ecclesiam, vel personas dicti mo-
nasterij sine Summi Pontificis, vel eius Legati auiden-
tia interdiceret, vel excommunicare praesumeret.

Ceterum statuit praeterea Adrianus IV. etiam praedecessor
noster, ut nullus suae, aut praedecessorum suorum
constitutionis auctoritate eidem Abbati, & Conuentui
obstruere, quod de omnibus terris decimas, quas
Canonici, & legitime habere aliquando consueuerant,
vel aliqua Ecclesia eius subiecta, ad quoscunque terra
ipsa deuenerent, ex tunc de caetero haberent. Quodque
nulli hominum liceret, decimas ad eorum ius, vel ad
parochias Ecclesiarum earundem pertinentium eis in-
iuris, & nescientibus emere, vel eas quomodolibet usur-
pare: interdixit etiam, ut nemo in territorio Ecclesiae
dicti monasterij, aut in territorio Ecclesiarum ad
eorum ius pertinentium absque Abbati, & Conuentui
praedictorum, & diocesani Episcopi assensu Ecclesiam,
vel quodlibet Oratorium adificare praesumeret. Consti-
tuitque nihilominus successore, ut ea, quae ipse Adria-

gratiam, & communi
 benedictione regere per
 trera omnia, & singula
 rum obedientia constituta
 dem. Sed non referat de
 dere possunt, iure iuris.
 Abbati, & Conuentui
 communitati, vel digne
 dicti monasterij S. Rufi
 tatis communitati, per
 eorum rationem possunt
 tamen. Et quod propter
 vel quoniam per eum in
 unitati contingeret, pua
 tur, nec ei derogatur.
 onsequitur S. Rufi, quocirca
 certarum personarum
 ipsum abbatem, quocir
 ratione non solum po
 eidem Abbati aut pro
 refata monasterij sub
 ore obnoxio, aliam
 abbatem v.
 et S. Rufi. Continuum
 usi, & membris huius
 ex tunc statarum
 ratione huiusmodi
 in villo, & regno, & lo
 lam, ac alia omnia
 tuerentur pro tempore
 ratione praestitit per
 possit, gratia consilio
 S. Jacobi Valeria, in
 alaturam, pro acti
 de S. Rufi de prebenda
 suscipuerunt, & iuri
 si sicut in actum
 , & missam esse, i
 tati. Conuentui S. Rufi
 pro, sua in Conuentu
 S. Rufi, & omnia
 eris modo, & summa

te fieri, & unitate S. R. Ecclesia, ac obedientia, & deuotione nostra, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonice intrantium persistenti autoritate praefata impendere possit. Quodque prioratus, & membra huiusmodi, alij quam Canonici praefati ex tunc deinceps conferri nequeant, nec monasterij praedicti, de alij personis valeat provideri. Devenientes irritum, & inane quidquid super his scienter, vel ignoranter contingeret attentari: etiam si cum personis, quibus prioratus, & alia membra conferrentur, & de quarum personis dictum monasterij provideretur, quod prioratus, & membra huiusmodi, si eu alias canonice conferrentur, recipere, & illa, ac monasteria praedicta, in commendam retinere possent, praedicta suis habitibus autoritate dispensatum, vel dispensaretur in posterum: ac dispensatione huiusmodi, & indulta quacumque nemini suffragari posse, vel debere, nisi huiusmodi statim derogaretur, specificiter nominatum, & expressis illius etiam inserto tenore. Quodque si contingeret prioratus, & alia membra huiusmodi per abbatem, seu Commendatarium dicti monasterij S. Rufi pro tempore existentem, aliasque, ut praefertur, de illis, ac alij monasterij huiusmodi contra huiusmodi nostrae concessionis tenorem disponi, seu in praesens negligentem fore, aut monasterium praedictum S. Rufi Abbate, seu Commendatario carere, solvimus, & etiam ordinavimus, ne monasteria, prioratus, & membra huiusmodi dicti us vacarent, nisi detrimenta sustinerent, quod Capitulum Generale dicti monasterij, & Ordinarius S. Rufi, seu illius Discretus, aut ab eo pro tempore deputati, prioratus, & alia membra huiusmodi, Canonice praedicta aliam iuxta huiusmodi nostrae concessionis tenorem conferre, & de illis, ac alij monasterij praedicti disponere, ac huiusmodi negligentiam infra sex menses, post illam iudicatum sequentes supplere libere, & licite possent, prout in singulis dilectorum praedecessorum, & nostrorum literarum super praemissa consessu plenius continetur.

te fieri, & unitate S. R. Ecclesia, ac obedientia, & deuotione nostra, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonice intrantium persistenti autoritate praefata impendere possit. Quodque prioratus, & membra huiusmodi, alij quam Canonici praefati ex tunc deinceps conferri nequeant, nec monasterij praedicti, de alij personis valeat provideri. Devenientes irritum, & inane quidquid super his scienter, vel ignoranter contingeret attentari: etiam si cum personis, quibus prioratus, & alia membra conferrentur, & de quarum personis dictum monasterij provideretur, quod prioratus, & membra huiusmodi, si eu alias canonice conferrentur, recipere, & illa, ac monasteria praedicta, in commendam retinere possent, praedicta suis habitibus autoritate dispensatum, vel dispensaretur in posterum: ac dispensatione huiusmodi, & indulta quacumque nemini suffragari posse, vel debere, nisi huiusmodi statim derogaretur, specificiter nominatum, & expressis illius etiam inserto tenore. Quodque si contingeret prioratus, & alia membra huiusmodi per abbatem, seu Commendatarium dicti monasterij S. Rufi pro tempore existentem, aliasque, ut praefertur, de illis, ac alij monasterij huiusmodi contra huiusmodi nostrae concessionis tenorem disponi, seu in praesens negligentem fore, aut monasterium praedictum S. Rufi Abbate, seu Commendatario carere, solvimus, & etiam ordinavimus, ne monasteria, prioratus, & membra huiusmodi dicti us vacarent, nisi detrimenta sustinerent, quod Capitulum Generale dicti monasterij, & Ordinarius S. Rufi, seu illius Discretus, aut ab eo pro tempore deputati, prioratus, & alia membra huiusmodi, Canonice praedicta aliam iuxta huiusmodi nostrae concessionis tenorem conferre, & de illis, ac alij monasterij praedicti disponere, ac huiusmodi negligentiam infra sex menses, post illam iudicatum sequentes supplere libere, & licite possent, prout in singulis dilectorum praedecessorum, & nostrorum literarum super praemissa consessu plenius continetur.

te fieri, & unitate S. R. Ecclesia, ac obedientia, & deuotione nostra, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonice intrantium persistenti autoritate praefata impendere possit. Quodque prioratus, & membra huiusmodi, alij quam Canonici praefati ex tunc deinceps conferri nequeant, nec monasterij praedicti, de alij personis valeat provideri. Devenientes irritum, & inane quidquid super his scienter, vel ignoranter contingeret attentari: etiam si cum personis, quibus prioratus, & alia membra conferrentur, & de quarum personis dictum monasterij provideretur, quod prioratus, & membra huiusmodi, si eu alias canonice conferrentur, recipere, & illa, ac monasteria praedicta, in commendam retinere possent, praedicta suis habitibus autoritate dispensatum, vel dispensaretur in posterum: ac dispensatione huiusmodi, & indulta quacumque nemini suffragari posse, vel debere, nisi huiusmodi statim derogaretur, specificiter nominatum, & expressis illius etiam inserto tenore. Quodque si contingeret prioratus, & alia membra huiusmodi per abbatem, seu Commendatarium dicti monasterij S. Rufi pro tempore existentem, aliasque, ut praefertur, de illis, ac alij monasterij huiusmodi contra huiusmodi nostrae concessionis tenorem disponi, seu in praesens negligentem fore, aut monasterium praedictum S. Rufi Abbate, seu Commendatario carere, solvimus, & etiam ordinavimus, ne monasteria, prioratus, & membra huiusmodi dicti us vacarent, nisi detrimenta sustinerent, quod Capitulum Generale dicti monasterij, & Ordinarius S. Rufi, seu illius Discretus, aut ab eo pro tempore deputati, prioratus, & alia membra huiusmodi, Canonice praedicta aliam iuxta huiusmodi nostrae concessionis tenorem conferre, & de illis, ac alij monasterij praedicti disponere, ac huiusmodi negligentiam infra sex menses, post illam iudicatum sequentes supplere libere, & licite possent, prout in singulis dilectorum praedecessorum, & nostrorum literarum super praemissa consessu plenius continetur.

Cum autem sicut exhibita nobis super pro parte Ven. Fratris nostri Iuliani Episcopi Ostiensis, qui monasterium S. Rufi praedictum ex consensione, & dispensatione Apostolica in commendam obtinet, & dilectorum filiorum ipsius Conuentus petito continebat, ipsi, qui alias in pacifica possessione, vel quasi privilegiorum huiusmodi fuerunt, cupiant illos pro illorum subsistentia firmiori, nostra approbatione munimine roborari, pro parte eorundem Episcopi commendatarij, & Conuentus nobis sunt humiliter supplicatum, ut privilegia, exemptioni, libertati, jurisdictioni, facultati, indultis, & literis praedicti nostrae approbationis robari adgere, aliasque in praesens opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui monasteriorum, & aliorum priorum locorum quorumlibet commendam, & vilitate, ac personarum in illis, sub suavi contemplationis iugo altissimo famulantium pacem, & quietem fineris desiderij exoptamus, monasterij, prioratum, & membrorum praedictorum commodo, & vilitati, ac decori, & venustati, necnon Abbatis, & Conuentus, ac aliarum personarum eorundem quieti, & tranquillitati paternae charitate consulere cupientes, huiusmodi supplicatio-

...nibus meliori premissa omnia, & singularia, & gra-
ta habentes, ac privilegia, exemptiones, libertatem, su-
sceptionem, facultatem, literas, & indulta predicta, ad
omnia, & singula in eis contenta auctoritate Apostolica
prestantium tenore approbamus. & robur perpetua firmi-
tatis obtineri debere decernimus, & innovamus, ac
pro potiori cautela, ea omnia, dicta auctoritate de novo
facimus, & concedimus, suppletis omnibus, & singulis
defectibus, si qui forsan inter venerint in eisdem.
At statuentes ut quacunq; possideres, & bona qua
dictum monasterium, iuste, & canonicè possidet, ac in
futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel
Principum, oblatione fidelium, seu alij iustu titulo de-
cedente Domino poterit adipisci, firma sibi perpetua, &
illibata permaneat. In quibus hac propriè duximus
expressenda vocabulo, in primis locum ipsum, in quo
memorata Ecclesia sita est, cum libertate, & quiete a-
liarum suarum Ecclesiarum, cimiterij, pradij, terru,
decimij, Ecclesiam S. Mariæ intra urbem Logdunensij,
cum cimiterio, parochia, decimij vinearum & capellu
suis, videlicet S. Marcelli supra murum ipsius urbis, S.
Andree de Corriaco, & S. Marcelli, & Ecclesiam de Cō-
dentia, cum sexta decima parte portus Rodani Logdun-
ensij, Ecclesiam de Puxa cum cimiterio, parochia, &
capellu suis, decimij de Giron, & de Montloel. Ecclesia
Ordonay cum dependentijs, & pertinentijs suis. Eccle-
siam de Corbelino cum Ecclesia, parochia, & depen-
dentijs suis, videlicet Ecclesia de Collonio, Ecclesia de
Chelino, Ecclesia de Romaniaco, Ecclesia S. Simphoriani,
& capella de Fauergij, & earum pertinentijs. Ec-
clesiam S. Martini Viennæ cum Ecclesia sibi subiecta,
videlicet Ecclesia S. Nicerij de Montechilno, Ecclesia de
Spirano, & Ecclesia de Vermello, cum appendentijs, &
dependentijs suis. Ecclesiam Eremitarum de Comba cum
appendentijs suis. Ecclesiam S. Mariæ in insula subris
Viennæ, cum Ecclesia de Losa, & omnibus alijs perti-
nentijs suis. Ecclesiam de Villosco, cum pertinentijs suis.
Ecclesiam S. Andree de Costa, cum Ecclesia de Flubri-
rij, & alijs appendentijs suis. Ecclesiam de Paladrū
cum appendentijs suis. Ecclesiam S. Martini de Peran-
do, cum capellu & appendentijs suis, videlicet S. Nico-
lai ipsius Castellij, S. Mariæ de Vellaco, & S. Blasij de Bo-
gno, & alijs pertinentijs earum. Ecclesiam S. Mariæ de
Annoniaco, cum Ecclesia S. Iohannis, S. Gregorij, S. Me-
choelii, & S. Dionysij cum pertinentijs Ecclesiam Apo-
stolorum Philippi, & Iacobi de Tradrino, cum perti-
nentijs suis. Ecclesiam S. Valerij cum dependentijs suis,
Ecclesiam scilicet de Sarrajo, Ecclesiam de Trajo, Ec-
clesiam S. Mariæ de Vallibus cum pertinentijs suis, Ec-
clesiam de Baternay, Ecclesiam S. Blasij Viennæ. Eccle-
siam bona combe, & Ecclesiam de Crutes cum earum
pertinentijs. Ecclesiam S. Iacobi in civitate Valentia.
Ecclesiam conventualem S. Felicii extra muros Valen-
tia, cum dependentijs, & pertinentijs suis. Ecclesiam
scilicet de Montellu, Ecclesiam de Alexiani, Ecclesiam
Castri Duplicij, Ecclesiam S. Clemens, & Ecclesiam
S. Nazary cum earum pertinentijs. Ecclesiam S. Petri
Dienisij cum Ecclesia S. Petri de Valdroma, & alijs perti-
nentijs. Ecclesiam S. Petri de Chalacoone cum perti-

nentijs suis. Ecclesiam S. Mariæ de Obcin cum depen-
dentijs suis. Ecclesiam de Tolimano cum capellu &
pertinentijs suis. Ecclesiam de Valeris cum pertinen-
tys suis. Ecclesiam de Medulione cum tribus Ecclesijs
de Podio, de Verbo, et de Roscheta cum dependentijs suis.
Ecclesiam de Sarrey cum capellu sui de Vone, &
de Gaudesart, et S. Sepulchri cum dependentijs suis.
Ecclesiam S. Andrei Vinariensis, ubi corpus eius iacet,
cum Ecclesia & pertinentijs suis. Ecclesiam videlicet S.
Micheilin, Ecclesiam S. Polcarp, Ecclesiam de Challe.
Ecclesiam de Libino, & S. Ferreoli cum pertinentijs earum.
Ecclesiam S. Mariæ de Flaspino, & Ecclesiam S.
Nazary cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Iohannis
Valislonga. Ecclesiam S. Mariæ de Albagnato cum
pertinentijs suis. Ecclesiam de Bitorra S. Mariæ, & S.
Stephani, & Ecclesiam de Barvaca cum pertinen-
tijs earum. Ecclesiam S. Mariæ de Gira Capendū, ubi
sunt, cum Ecclesia de Paternis, & alijs dependentijs suis.
Ecclesiam S. Iohannis de Castro novo cum pertinentijs
suis. Ecclesiam S. Michaeli extra muros civitatis Aps-
tensis cum pertinentijs suis. Ecclesiam de Torre cum
Ecclesia S. Eulalie, & S. Vitoris. Ecclesiam S. Petri de
Ansofio cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Petri de
Vitis cum Ecclesia S. Cavilio & appendentijs suis. Ec-
clesiam S. Mariæ de Agueris cum tota parochia sua, &
tribus ad ipsam pertinentijs. Ecclesiam S. Verano
dicti loci. Ecclesiam S. Genesij de Mandulo, cum Ec-
clesia de inano, & earum pertinentijs. Ecclesiam S. An-
turini de Armarancis, cum capella S. Cruci ipsius
Castri, & terram partem decimarum Ecclesie de Geli-
liano. Ecclesiam S. Martini de Chantaco cum capella
suis videlicet S. Antong de Remiaco, & S. Marciali
Boxerone, & alijs pertinentijs suis. Ecclesiam S. Iulij
de Melgoris, cum Ecclesia S. Lupi, & alijs pertinentijs
suis. Ecclesiam de Seta cum pertinentijs suis. Collegium
S. Rufi Montispefolani cum dependentijs suis, ubi
videlicet S. Martini de Caneris, Ecclesiam S. Montis
de Scofaco, & S. Salvatoris de Seruico, & Ecclesia
S. Vitoris Bitorrisensis diocesani cum earum pertinen-
tys. Ecclesiam S. Mariæ de Caspiana cum omnibus perti-
nentijs, & dependentijs suis, videlicet Ecclesiam S. Iustini
de Espis, Ecclesia de Rocho Drone, de Argubij &
Prallanis cum omnibus alijs Ecclesijs, capellu & perti-
nentijs earum. Ecclesiam S. Montani Pinarum, ubi
sunt SS. Cillei, Iohanne agatensis diocesis. Ecclesiam S.
Petri de Castronovo cum honore, & pertinentijs suis.
Ecclesiam S. Mariæ, & S. Felicii cum pertinentijs suis.
Ecclesiam S. Mariæ de Bysulano cum Ecclesia suis, videlicet
S. Vincentij, S. Martinæ, & S. Martini de la
Palude de Sarra, & Socorati, & de Rabino, S. Cecily,
& S. Sylvestri, S. Quintini, & Ecclesiam de Bivido cum
omnibus earum pertinentijs. Ecclesiam S. Mariæ
de Terrastia cum Ecclesia S. Petri, S. Michaeli,
S. Fruanesij, S. Iuliani, & S. Eulalie cum earum
pertinentijs. Ecclesiam S. Rufi extra muros civi-
tatis Ilerda cum pertinentijs suis. Ecclesiam S.
Michaelis de Scalada cum Ecclesia S. Fruanesij in
eodem loco sita. Ecclesiam S. Martini de Pontis,
cum Ecclesia Sanctæ Mariæ in eodem valle sita, &
suis

...Ecclesiam S. Mariæ de Obcin cum depen-
dentijs suis. Ecclesiam de Tolimano cum capellu &
pertinentijs suis. Ecclesiam de Valeris cum pertinen-
tys suis. Ecclesiam de Medulione cum tribus Ecclesijs
de Podio, de Verbo, et de Roscheta cum dependentijs suis.
Ecclesiam de Sarrey cum capellu sui de Vone, &
de Gaudesart, et S. Sepulchri cum dependentijs suis.
Ecclesiam S. Andrei Vinariensis, ubi corpus eius iacet,
cum Ecclesia & pertinentijs suis. Ecclesiam videlicet S.
Micheilin, Ecclesiam S. Polcarp, Ecclesiam de Challe.
Ecclesiam de Libino, & S. Ferreoli cum pertinentijs earum.
Ecclesiam S. Mariæ de Flaspino, & Ecclesiam S.
Nazary cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Iohannis
Valislonga. Ecclesiam S. Mariæ de Albagnato cum
pertinentijs suis. Ecclesiam de Bitorra S. Mariæ, & S.
Stephani, & Ecclesiam de Barvaca cum pertinen-
tijs earum. Ecclesiam S. Mariæ de Gira Capendū, ubi
sunt, cum Ecclesia de Paternis, & alijs dependentijs suis.
Ecclesiam S. Iohannis de Castro novo cum pertinentijs
suis. Ecclesiam S. Michaeli extra muros civitatis Aps-
tensis cum pertinentijs suis. Ecclesiam de Torre cum
Ecclesia S. Eulalie, & S. Vitoris. Ecclesiam S. Petri de
Ansofio cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Petri de
Vitis cum Ecclesia S. Cavilio & appendentijs suis. Ec-
clesiam S. Mariæ de Agueris cum tota parochia sua, &
tribus ad ipsam pertinentijs. Ecclesiam S. Verano
dicti loci. Ecclesiam S. Genesij de Mandulo, cum Ec-
clesia de inano, & earum pertinentijs. Ecclesiam S. An-
turini de Armarancis, cum capella S. Cruci ipsius
Castri, & terram partem decimarum Ecclesie de Geli-
liano. Ecclesiam S. Martini de Chantaco cum capella
suis videlicet S. Antong de Remiaco, & S. Marciali
Boxerone, & alijs pertinentijs suis. Ecclesiam S. Iulij
de Melgoris, cum Ecclesia S. Lupi, & alijs pertinentijs
suis. Ecclesiam de Seta cum pertinentijs suis. Collegium
S. Rufi Montispefolani cum dependentijs suis, ubi
videlicet S. Martini de Caneris, Ecclesiam S. Montis
de Scofaco, & S. Salvatoris de Seruico, & Ecclesia
S. Vitoris Bitorrisensis diocesani cum earum pertinen-
tys. Ecclesiam S. Mariæ de Caspiana cum omnibus perti-
nentijs, & dependentijs suis, videlicet Ecclesiam S. Iustini
de Espis, Ecclesia de Rocho Drone, de Argubij &
Prallanis cum omnibus alijs Ecclesijs, capellu & perti-
nentijs earum. Ecclesiam S. Montani Pinarum, ubi
sunt SS. Cillei, Iohanne agatensis diocesis. Ecclesiam S.
Petri de Castronovo cum honore, & pertinentijs suis.
Ecclesiam S. Mariæ, & S. Felicii cum pertinentijs suis.
Ecclesiam S. Mariæ de Bysulano cum Ecclesia suis, videlicet
S. Vincentij, S. Martinæ, & S. Martini de la
Palude de Sarra, & Socorati, & de Rabino, S. Cecily,
& S. Sylvestri, S. Quintini, & Ecclesiam de Bivido cum
omnibus earum pertinentijs. Ecclesiam S. Mariæ
de Terrastia cum Ecclesia S. Petri, S. Michaeli,
S. Fruanesij, S. Iuliani, & S. Eulalie cum earum
pertinentijs. Ecclesiam S. Rufi extra muros civi-
tatis Ilerda cum pertinentijs suis. Ecclesiam S.
Michaelis de Scalada cum Ecclesia S. Fruanesij in
eodem loco sita. Ecclesiam S. Martini de Pontis,
cum Ecclesia Sanctæ Mariæ in eodem valle sita, &
suis

XIVM

capellam de Choro cum quodam capello & Villa de Vila moris, Ecclesiam de Scalada, Ecclesiam de Villa de Robolar, Ecclesiam de Villa de Chausa cum Ecclesia S. Mauri, S. Hilarij de Malora, & capella de Fossa, Ecclesiam de Lador deria, Ecclesiam de Liba, Ecclesiam de Brelio, Ecclesiam de Galpug de Tolac, Ecclesiam S. Benigne cum omnibus pertinentijs suis, Ecclesiam S. Mauri de Casare cum pertinentijs suis, Ecclesiam de Mornaco cum Ecclesia sua de Maris, de Baga, de Collonis, & de Collemedio cum omnibus earum pertinentijs, Ecclesiam S. Michaelis de Lana extra muros civitatis Lanuensis cum pertinentijs suis, Ecclesiam S. Nicolaj Collenontis cum pertinentijs suis, Ecclesiam de Lanodis cū pertinentijs suis, Ecclesiam Abbatis de Maria intermontium creatis de diversis cum suis membris, & dependentijs ruanis, Ecclesiam S. Stephanij in Campanea extra muros civitatis Papiæ, cum Ecclesia sua, & Sancta Maria in Campo, & Sancti Petri in Sylva cum omnibus earum pertinentijs, Ecclesiam Sancta Maria de Prato cum Ecclesia sua, videlicet S. Simpliciani, S. Theodorici, S. Joannis, S. Tibery, & S. Martini, & alij dependentijs & pertinentijs suis, Ecclesiam S. Michaelis de Scipra deo cum pertinentijs suis, Ecclesiam S. Petri de Olybe cum pertinentijs suis, Ecclesiam S. Maria de Beltonio cum capella, & alij pertinentijs suis, Ecclesiam S. Mauri de Tramolea cum pertinentijs suis, Ecclesiam de Moriando cum pertinentijs suis, Ecclesiam S. Maria de Colonia, cum capella S. Laurentii de Altrivis cum alij pertinentijs suis, Ecclesia S. Mariae de Valle cum pertinentijs suis, Ecclesias S. Andree post Ravenna seu de Crugery, & S. Martini de Alba cum pertinentijs earum, Ecclesiam S. Maria de Ingulicarta Castrum de Guiven cum pertinentijs suis, Ecclesiam S. Martini de Yzone cum parochia de Charano, & alij pertinentijs suis, Ecclesias de Guilat, & Hilarij cum pertinentijs earum, Ecclesiam beate Mariae de S. Ivo cum capellis, & pertinentijs, Ecclesia S. Raf de Bonemis cum pertinentijs suis, Ecclesiam S. Valerii extra muros Valentia, Ecclesiam S. Mauri de Valle Clarenontana diversis cū pertinentijs suis.

Non obstantibus prefatis Innocentij IV. contra extorsiones quorundam Volentes, & alios constitutionibus, & ordinacionibus Apostolicis, ac ipsorum privilegiorum, concessiones omnibus illis, que in singulis literis predictis volumus non obstantibus, contrarijs quibuscunque, Ceterum quia difficilis foret, huius presentis litteras ad nos ad quoscunque foret deferre loca, volumus, ac volumus, & tenore presentium decernimus, quod earum in scriptis, sub alioquin in archiepiscopi, Episcopi, vel aliorum Ecclesiarum Prelatorum, aut in Ecclesiasticis dignitatibus constituta, et per nos, sub sigillo, & subscriptione duorum Senatorum publicorum scriptorum sigillis impressione munitis, in dubio, ac tanta fides detur, utis, per omnia seculorum, quantum ipsi originalibus Apostolicis literis detur, & faretur, si in medium exhiberentur. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostram approbationis, illationis, invasionis, circumventionis, supplicacionis, sollicitudinis, & decreti infringere, vel ei au-

ferre, nisi prius ab eo obtulerit, & si quis aversitate praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum. Dat. Roma apud S. Petrum anno incarnationis Dominice 1455. 3. Cal. Sept. Pontif. nostri, anno 4. 107. Lilius.

Prodijt ex eadem congregatione S. vir Anulphus predicator verbi Dei feruissimus & vitiorum obiurgator constantissimus, de quo Trithemius in Historia Hirsaugica sub anno 1128. mandavit. Naclerus volm. 2. Gener. 37. Platina in Honorio II. Autor Supplementi Chronicon lib. 12. sub anno 1107. illius vitam describentes, quæ apud illos videnda erit.

Conradus quoque de Suburra Romanus Benedicti filius, ex Abbate Generali totius Ordinis S. Rufi primum presbyter Cardinalis S. Potentianæ, deinde Episcopus Sabiniensis ab Honorio II. creatus, demum anno 1153. Summus pontifex est renunciatus, & Anastasius IV. vocatus, ex Chronicis dictæ Congregationis, quibus Onuphrius in Chronico sub anno 1153. & lib. 1. de Ecclesia Lateranensi cap. 7. Massonius in vita eiusdem Pontificis, Ciaconius in Honorio II. signonius de regno Italiae lib. 12. sub anno 1153. Ioannes Baptista de Canalicrijs, & alij adspiciuntur, quem etiam Baronius sub eodem anno canonice Regulari fuisse affirmat.

Cui anno sequenti successit in Sede Pontificali Nicolaus Anglicus cognomento Hallifragus ex Abbate item Generali dictæ Congregationis S. Rufi S. R. E. Cardinalis, & Legatus Apostolicus in Norwegiam destinatus, quem falso inter Monachos D. Benedicti refert Trithemius in suo libro Historia Hirsaugica sub anno 1154. cū Abbata S. Rufi nunquam fuerit Ordinis D. Benedicti, de quo plura apud Onuphrium in Chronico, sub eodem anno, Ciaconium in Eugenio III. & Anastasio IV. Baronium item sub eodem anno, Ioannem Pitium in lib. de Scriptoribus Anglicanis & alios autores.

Anglicus quoque sine Angelicus Grimaldi de Brisaco Mimatensis diocesis Urbani V. frater secundum aliquos, verius ex fratre nepos, ex canonice Regulari dictæ congregationis primum Episcopus Auenionensis, deinde presbyter Cardinalis tituli S. Petri ad Vincula ab eodem Urbano V. Anno Domini 1361. creatus, qui ad Cardinalatum euectus Collegium eidem congregationi preclarissimum in monte Pefulano fundavit, cuius in supra narrato Innocentij VIII. privilegio mentio habetur, de quo Onuphrius lib. 1. de Ecclesia Lateranensi cap. 3. Ciaconius in Urbano V. & alij.

Tandem verò hæc congregatio gravissima damna ab Hæreticis sustinuit, à quibus superioribus annis ipso Cenobio S. Rufi apud Valentiam vastato, illius canonici intra Urbem in quada-

V.
VI.

dam

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dam dicti Ordinis Ecclesia sedes potuerunt. multa quoque illius monasteria vel commendata, & canonicis eadem sunt destituta, vel à secularibus occupata, & diruta. Retinet tamen formam congregationis sub vno capite, quod est ipse Abbas S. Rufi, cui omnes tanquam Patri subduntur, & reuerenter obediunt.

CAPVT QVINQVAGE SIMVM SEPTIMVM.

De Congregatione Canonicoꝝ Regularium S. Victoris Parisiensis.

I. **H**æc etiam in partibus Galliarum perantiqua, & cum primis illustis congregatio S. Victoris Parisiensis, cuius summa cum laude meminit Cardinalis Iacobus de Vitriaco in sua historia Occidentali c. 24. ita scribens. Sont alia canonicorum Regularium deuota, & humiles, & amabiles Deo congregaciones, qui S. Victoris canonicis nuncupantur, eo quod prædictus Dei martyr Patrenus, & aduocatus sit eorum, in quibus huius Ordinis primordia claruerunt. Primus siquidem, & precipuus huius sanctæ Religionis conuentus extra muros Parisiensis ciuitatis in Ecclesia, quæ dicitur S. Victoris quasi lucerna Domini super candelabrum posita, non solum propinquam ciuitatem, sed remotis etiam quaque regionibus, & ad Dei cognitionem illuminat, & ad charitatem inflammat, tanquam piscina probatica, & luter æneus in templo Domini scholarius Parisiensi memorantibus, & veris populis vniuersæ consuetibus aquæ purificationis subministrans. Hæc siquidem sancta, & omni acceptione digna militans in castris Domini congregatio refugium est pauperum, consolatio lugentium, sulcimentum, & quasi hosti debitum, recreatio lassorum, releuatio lapsorum, portus tranquillissimi solarium, quibus de mundi huius naufragio euadere cupentibus, sinum misericordie aperit, & in gremio suo velut pia mater eos sonet, & nutrit. Multis à principio Parisiensibus magistris, viris literatis, & honestis velut flamma fulgentibus illustrata, & quasi margaritis pretiosis decorata. Inter quos nominatissimus, & precipuus extitit Cutharista Veneni, originem Spiritus sancti, magister Hugo de sando Victore dictus, qui malogranata cunctinabilis coniungens, exemplo sanctæ conuersationis multos ad honestatem incitauit, & meliorem doctrinam ad scientiam erudit. Multos autem aquarum viuientium puteos effodiens libris suis, quos de fide, & moribus tam subtiliter, quam suauiter asserendo edidit, incerta, & occulta diuina sapientia pluribus aperuit, mortalem sui memoriam velut compositionem odoris, & opus pigmentarum, & in omnium ore quasi vel dulcorati velut melleam conuincio vini, & tanquam uasæ poma ferentes posteris relinquendo. Hi

siquidem prudentes, & honesti viri extra Parisienses, ubi tumultum festum congregati, supra firmos, & stabile fundamentum Regule S. Augustini instituerunt. Hæc siquidem capiti, & tunicis albis lineæ induti, pilibus agniti, & lineæ vrantur canisii. Carnes in refectorio non manducant. Ceteri temporibus, & hora constituta infra terminos suos manibus suis cooperantur. Laborant circa primam, vel secundam noctem matutinam surgentes in hyem, & saltem, & cetera spiritibus Domino iuuante, & deuote uisitando, residuum noctis plerumq; expendunt. Astatis autem tempore à vespera vsq; ad auroram nullam horam proterunt officium. Semel autem in anno conuentus ordant Abbates Parisi apud S. Victoris in ipsam Generale Capitulum celebrari congregantur post diuina prædicationis epulas delictati, & iurati de his, quæ ad Regulam, & ordinem illatæ pertinent, vniuersim petrantur.

O Riginem huius Congregationis in ætate circiter 1113. referent Franciscus Beckersius in sua Cosmographia, & Augustinus Tacinensis in Dilucidario p. 2. §. institutio canonicorum Ordinis in Ciuitate Parisiensi quo tempore primus Rex Ludouicus cognomine Cæsarum præ muros Parisiorum amplissimum, & Regium cœnobium sancto Victori Christi martyri occupatum excitauit, de cuius fundatione quod superius cap. 33. factis sit dictum, nunc solum de viris sanctissimis, qui tanquam iydæ mirram Ecclesiam illustrauerunt verbo, & exemplo, de de monasterijs eiusdem Congregationis quæ breuiter attingemus. Nam quoad ad vros sanctitate conspicuos attinet, habuit hæc congregatio complures, quorum nomina pie cœnobium esse scripta in libro viuientium in cœlis, & reliquis eorum tanquam Beatorum in veneratione habentur apud homines in terra. Hi fuerunt Primus B. Hilduinus dicti cœnobij primus Abbas. Secundus B. Hugo cognomine de S. Victore, doctrina & ræligione toti orbi conspicuus. Tertius B. Ricardus natione Anglus, sed illico professionis de S. Victore cognominatus, qui floruit circa annum salutis millesimum trigentesimum septimum. Quartus B. Gaufridus viri nominis sanctitatis, qui Meldensium Episcopus cœnobium esse, concedente Innocentio III. Episcopo a se abdicato, in monasterio S. Victoris septimum diuina contemplationis arctius mancipauit. Quintus beatus Thomas martyr, & eiusdem cœnobij Prior, qui vti alter Thomas Cantuariensis Episcopus pro veritate, & iustitia, & defensione Ecclesiæ inter manus Stephani rælicis Episcopi crudeliter excubatus, gloriosum martyrium consummavit. Sextus B. Raucherius Prior. Septimus B. Achardus Episcopus Abbatensis, de quibus supra cap. 33. dictum fuit.

Doctores verò præclaros protulit in primis supra memoratos Hugonem, & Ricardum de S.

Victore, quorum opera nouissima sunt, & laudandi opus non habent. Tertium quoque; Petrum Lombardum cognomine Magistrum Sententiarum canonicum S. Genouefa eiusdem congregationis. Quartum Petrum Comestorem autorem Historiæ Scholasticæ in Ecclesia S. Victoris cœ Epitaphio tumulatum. Quintum venerabile Thomam Abbatem S. Andreæ Vercellensis, cuius nomen incœperit habuit in sua Bibliotheca sancta Sixtus Senensis in verbo Abbas Vercellensis Scatum Abbatem Abalbonem. Septimum Magellum Adamum, quorum opuscula manibus omnium tenentur. Octauum Magistrum Achardum Abrincensem Episcopum, de quo modo dictum fuit, qui teste Ioanne Pifio multipliciter scripsit. Nonum Magistrum Ricardum Anglicum alterum ab eo, qui supra est relatatum, hic posterior floruit supra circa annum Domini 1240. ex Pifio de Scriptoribus Angliæ. Decimum Guernem eiusdem cœnobij Sobrietem, qui claruit anno 1490. ex Sixto Senensis Bibliotheca.

Hæc duo qui scribant, ex hæ Congregatione tres Cardinales S. R. E. assumptos fuisse. nã beatus Hugonem de sancto Victore ab Innocentio II. anno 1118. Cardinalem creatum scribit Concistorium in Innocentio II. & licet tam eximie dignitatis sibi collata alijs non meminerint, illud forsitan in causa extitit, quod ipse vita excoecatus anno statim sequente antequam insignijs Cardinalibus donaretur, sed & alium nomine Hugonem celeberrimum Theologum ex canonico S. Victoris Cardinalem Episcopum Tusculanum Martino V. anno 1417. creatum tradit Volaterranus lib. 21. in Vita sancti Patris nostri Augustini, licet nullus hoc nomine sub Martino V. ad Cardinalatum assumptus apud alios Historicos legatur, & forte Volaterranus errauit in nomine, Hugonem ponens pro Ludouico: nam Martinus V. relictis Cisconio D. Ludouicum Alamannum natione Gallum, & professione canonicum regularem Archidiscopum Arelatensem presbyterum Cardinalem S. Cæcilie creauit, quem citius ad Bononiensium Legatum destinauit. Memores etiam ibi loci Volaterranus alterius nominis hæronis ex canonico S. Victoris ad Cardinalatum euecti. Ceterum cum neque tempus referantur, apud eundem autorem sit fides. Hoc certum ex eodem monasterio plures Antistites ad cathedras, & alias Ecclesiæ regendas assumptos inter quos fuerunt B. Achardus Episcopus Abbatensis, Stephanus Episcopus Parisiensis ex Abbate S. Victoris, inter cuius manus beatus Thomas eiusdem monasterij Prior martyrium consummavit. Petrus Lombardus ex canonico S. Genouefa Episcopus Parisiensis. B. Gaufridus Episcopus Meldensis, Thomas primus Abbas cœnobij Vercellensis, qui obiit anno 1146.